

FÖRFATTARNAS ÖSTERBOTTEN

TEMA:
Österbottens
natur

Bt 10

Brösttoner 10 år

1

2

3

4

5

6

7

8

Författarnas Österbotten 7

Redaktör: Carola Harmaakivi
Redaktionsråd: Alice Lillas
Vivan Lygdbäck
Carita Nyström
Maria Sandin
Ulla Sweins-Haustein

Utgivare: KulturÖsterbotten,
Svenska Österbottens förbund
för utbildning och kultur (SÖFUK),
Rådhusgatan 23, 65100 VASA, Finland

www.kulturosterbotten.fi

Citaten publiceras med tillstånd av författarna
© Författarna (citaten)
och KulturÖsterbotten (övrigt)

Layout & ombrytning: Carola Harmaakivi

ISSN: 1798-0801

Tryck: Arkmedia, Vasa (03/2015)
Upplaga: 7 000 ex

Tilläggsbeställningar: info@kulturosterbotten.fi

Aktia

- Oskar Öflunds stiftelse
- Eugène, Elisabeth och Birgit Nygréns stiftelse

Bt 10
Brösttoner 10 år

Författarnas Österbotten

Del 7: Österbottens natur

Levi Sjöstrand: <i>Hård kust</i>	5
Siw Alander (Orre): <i>Leendets magma</i>	8
Ann-Helen Attianese: <i>Utmarker</i>	10
Jenny Björklund: <i>Bara gå</i>	12
Greta Blomqvist: <i>Liten pipa samlar sig för stor blåst</i>	14
Hans Boij: <i>Versus</i>	16
Eva-Stina Byggmästar: <i>Barrskogens barn</i>	18
Helge Englund: <i>Skärvor av vrede</i>	20
Hans Fors: <i>Livets bryggor</i>	22
Nils Erik Forsgård: <i>Hannahs gåta</i>	24
Catharina Gripenberg: <i>"Jordbok / Ordbok"</i>	26
Kaj Hedman: <i>Natten är ljusare än vatten</i>	28
Elin Herrgård: <i>Ögontröst</i>	30
Evert Huldén: <i>Utåt ljungen</i>	32
J.J. Huldén: <i>Österbottnisk lustresa</i>	34
Lars Huldén: <i>Inga stjärnor i natt, sir</i>	36
Kurt Högnäs: <i>En handfull ljus</i>	38

Stina Kackur: <i>Samtal som inte upphört</i>	40
Hjalmar Krokfors: <i>"Kväll"</i>	42
Solveig Rabb: <i>Innan morgonen gryr</i>	44
Peter Sandström: <i>Transparente blanche</i>	46
Alexander Slotte: <i>Karlebybor och andra noveller</i>	48
Lars Sund: <i>En morgontrött fågelskådares bekännelser</i>	50
Jacob Tegengren: <i>Mot skuggorna</i>	52
Anita Wikman: <i>Allan, Sandra och vi andra</i>	54
Erik Ågren: <i>Bockfiken – en fiskehistoria</i>	56
Gösta Ågren: <i>Här i orkanens blinda öga</i>	58
Robert Åsbacka: <i>Figurer</i>	60
Catharina Östman: <i>Tills våra ansikten klarnar</i>	62
Författarregister	64

Vid
vattenvägens slut

Bästa vän av österbottnisk litteratur!

Österbottens natur är temat för den skrift Du håller i Din hand, del 7 i serien Författarnas Österbotten. Vi har valt att behandla temat på samma sätt som vi har behandlat temat i alla tidigare nummer av vår skriftserie: så öppet och så inkluderande som möjligt. I Författarnas Österbotten 7 hittar Du därför citat som handlar om skog och mark, djur och växter, hav och kust men också kulturlandskap, odling, landsbygdsnäringar – ja, i själva verket det mesta som finns och försiggår under den österbottniska himlen.

Vi har valt att inleda skriften med en hel berättelse om hur det fick sin början, åtminstone enligt Larsmoförfattaren **Levi Sjöstrand** (1920–1994). Citatet har invid – som hör hemma i romanen *Hård kust*, utkommen på Holger Schildts

förlag år 1965 – känns faktiskt som en hel skapelseberättelse, en berättelse som får en att önska att man satt tillbakalutad i en skön fåtölj med en tjock, varm filt över benen och en stor mugg rykande hett, starkt te på ett bord bredvid, att man kunde sluta ögonen i all den varma, ombonade härligheten och bara lyssna in berättelsen så som Levi Sjöstrand formulerade den för femtio år sedan. Lyssna – och njuta.

För det är väl ändå, sist och slutligen, vad god litteratur handlar om: njutning. Enligt vårt förmenande är god litteratur ett av livets verkligt stora njutningsmedel. Beroendeframkallande lär det dessutom vara, fast utan några skadliga biverkningar.

Därför, bästa läsare: Ge Dig hän och njut!

En dunkel sägen berättar...

...att när drotsen Grip var landets förvaltare, led allmogen svårligen under hans hårda hand. Likt Israels folk i Egypti land hade de det och piskades som trälar till dagsverksarbeten på hans slottsbyggen. Därtill utplundrades de genom allehanda skattepålagor, så födan tröt och livet blev ett elände utan hopp om lättare tid.

I Faraos land hade ju ändå befrielsens dag kommit för de förtryckta. Men här fanns ingen Mose. Ingen som steg fram och sa: *Statt upp och låtom oss draga åstad ur detta förbannelsens land!*

Inte heller sträcktes Herrens hand ut och slog maktens herrar med rättvis död. Påvens gudstjänare var i stället förtryckarnas bundsförvanter och förkunnade: *Så är den Högstes vilja, att I ären er myndighet underdånige och trogne i allt, ty den är tillsatt av Gud och därför fullkomlig.*

Likväl hände att trenne svenskar, vid namn Galt, Båsk och en som var skallig, sa till varann i denna jämmerns tid: *I Sverige är svårt att leva. Knektar våldgästade. Stormän förtryckte. Kungar stridde om*

makten och dräpte utan åtskillnad. Här är dock sju gånger värre, ty till allt detta kommer novgoroders härjningar och jordens missväxt. Låt oss därför bryta upp igen och återvända till våra fäders bygd! Må vi söka oss ett ställe i ödemarken, där vi kan leva i fred som fria odalmän.

Men ute på Bottenviken blåste en storm upp och hotade dem med drunkningsdöden. I sin själanöd anropade de då helgonen om misskund och svor en helig ed i den levande Gudens namn, att blev de hulpna till torrt land ännu en gång, så skulle de för alltid vara den platsen trogna och fördraga både fogdar och andra världsliga prövningar med tåligt sinne, ty så var då Herrens vilja med deras liv.

Och Gud var dem nådig efter sin outgrundliga avsikt. Redan på andra dagen drevs de mot en kust, som var alldeles sönderskuren av otaliga havsvikar. Så långt ögat kunde se följde udde efter udde, och mellan dessa fanns fjärdar med gytter av grynnor, skär och holmar. De yttersta klipporna i havet var vis-

Levi Sjöstrand

Född: Bosund, Larsmo 1920

Död: Edsevö, Pedersöre 1994

Författaren och nätbindaren Levi Sjöstrand växte upp i ett fiskarhem, en miljö som man ofta återfinner i hans novellsamlingar och romaner. Förutom österbottniskt kustbygdsliv skildrade han även handikapp och utanförskap – Sjöstrand var nämligen själv på grund av en muskelsjukdom rullstolsbunden sedan tonåren.

Levi Sjöstrand debuterade år 1958 med novellsamlingen *Arvet* och utkom under åren med ytterligare tre novellsamlingar samt tre romaner. Han skrev

också hörspel för radio samt prosa, kåserier, recensioner och artiklar i tidningar och tidskrifter, bland annat Horisont och Kuriren. Han tillhörde författargruppen Skrivarna i Jakobstad.

Bara 49 år gammal hamnade Sjöstrand på åldringshem. Han trodde då att livet var slut, men det visade sig i stället vara en helt ny början för honom. På åldringshemmet träffade han nämligen vårdaren Alice, som han levde med i tjugofem år ända fram till sin död år 1994. Paret bodde i Edsevö i Pedersöre.

Källor:

- författardatabasen Brösttoner (www.kulturosterbotten.fi/brosttoner)
- Fredrika-biblioteken, Pedersöreförfattare (www.fredrikabiblioteken.fi/106490/sv/articles/sjostrand-levi), citerad 13.11.2014

serligen kala berg, eller enbart en samling stenar, där knappt ett grässtrå kunde få rotfäste, men närmare det riktigare landet såg dock landskapet något trösterikare ut för ögat. Nog mest stenkummel fortfarande, men ändå jämnare och vidsträcktare mark, där mullen låg kvar och gav en någorlunda grogrund åt den växande grödan. Gräs som salting, tåtel och strandråg tycktes bli rent av frodigt på de läaste ställena kring sydstränderna och skulle nog ge foder åt något djur. Högre upp på land skyldes stengrunden också av smultronrevor och hönsbärstuvor, av risigt kråkbär, stickande hal-lonsnår och krypande vinbärsbuskar. Högvuxenast var dock de vresigt sega enbuskarna och det törnbeväpnade, järntunga havtornet.

Denna första syn var ändå inte helt tröstlös, ty bortom racklen och stenkummelsgrunden vidtog löv-skogsholmarna med yppigare grönska. Och fastlands-halvöarna sträckte ut sina långa, stormläande uddar med skyddande tät granskog ända ner till strandens

vattenlinje.

Ja, faktiskt en riktigt behaglig trakt vid närmare begrundan. Dessutom vacker, när de betraktade den i ro efter stormfärdens mödor. Så nog skulle här gå att leva.

Vid vattenvägens slut, där den innersta fjärdens vikända avsnördes till en liten och vindskyddad pada, slog de sig därför ned för gott. Här skulle de stanna i enlighet med sitt löfte och bygga och bo så länge de levde. Fiska och jaga, odla upp och göra ödemarksstället till en levande by med tiden.

Så kom Bonäs till med Galtbacka, Båskbacka och Skallobacka nybyggargårdar, vilkas existens små-ningom blev bekräftad av både kungens och påvens skrivare, när kroppar och själar bokfördes för detta livets förpliktelser. ■

Siw Alander (Orre)

Född: Vasa 1940

Bor: Åbo

Siw Orre debuterade år 1979 (under namnet Siw Alander) med romanen *Bandet: En kvinnas ofrid*. Debutromanen följdes upp tre år senare av *Tunneln*. År 1985 kom sedan den tredje romanen, *Blå duvan*. Därefter har författaren koncentrerat sig på lyrik.

Orres verk handlar ofta om människor som livet gått hårt åt, och tonen

i romansviten är mörk. De kvinnliga huvudpersonerna är värnlösa och ömkliga, så hårt åtgångna av livet att de inte ens vågar tänka sig en ljusare framtid.

”Språket är en tillåtelse, en kärleksfull andning”, har Siw Orre själv sagt om sitt förhållande till språket, författarens främsta verktyg.

Källor:

- Utbildningsstyrelsen: Möt finlandssvenska författare (<http://www11.edu.fi/mlm/kirjailijakortti.php?id=74>), citerad 1.12.2014
- Författardatabasen Brösttoner (www.kulturosterbotten.fi/brosttoner)

*Också här och nu
Höstarna alltid
desamma
Vingula fält,
Stubbåkrar
Fuktvärme över böjda ryggar*

Alltings orimlighet

*På väg
Liksom alltid på väg medan
Årstider läggs
till varandra*

*Ja, också här och nu
Höstarna
Alltid i minnet
Desamma*

Siw Alander (sen. Orre): *Leendets magma* (Söderströms 1991)

Ann-Helen Attianese

Född: Vasa 1961

Bor: Maxmo (Vörå)

Ann-Helen Attianese debuterade år 1994 med en roman, *Monte Solaro*. Lyriken har dock kommit att bli den dominerande genren i hennes produktion. Attianeses lyriska språk är ofta beskrivande, och hon använder sig av expressiva bilder återgivna med träffsäkert djärva penseldrag.

”Jag skriver om människor som rasar och reser sig, om konflikter och problem jag inte förstått”, har Attianese sagt i en intervju.

Den senaste diktsamlingen, *Utmar-*

ker (2014), handlar om att närma sig en plats som nykomling och den trevande, krävande processen att göra den till sin egen, att slå rot medan flugor fastnar på gula remsor och kosvansar svänger i maklig takt.

Attianese har mottagit ett flertal pris för sitt författarskap, bl.a. av Svenska litteratursällskapet år 2009 och Folkets bildningsförbund år 2012. Hon medverkade också i Författarnas Andelslag och har varit redaktör för ett antal antologier.

Källor:

- Scriptum (www.scriptum.fi/sv/books/poetry/utmarker), citerad 21.1.2015
- Schildts & Söderströms (www.sets.fi/forfattare/ann-helen-attianese/), citerad 4.12.2014
- Författardatabasen Brösttoner (www.kulturosterbotten.fi/brosttoner)

*Grågröna grenar
skaver händerna kala*

*på ljungen en älgkalv
som sett världens mörker*

*Vindlösa gläntor igenväxta stigar
som glömt vad de en gång var bra för*

*Har ni irrat er bit har ni hittat ett hem
har ni inget att förlora*

Ann-Helen Attianese: *Utmarker* (Scriptum 2014)

Jenny Björklund

Född: Jakobstad 1985

Bor: Jakobstad

Författaren och journalisten Jenny Björklund debuterade år 2010 med romanen *Vad jag gjorde en höst*. Björklund hade dock redan år 2007 uppmärksammats på den litterära scenen med ett hedersomnämning i Arvid Mörne-tävlingen.

Debutboken fick ett varmt mottagande. Ett fint mottagande fick också Björklunds andra bok, *Bara gå* (2012). ”Ibland vill jag kasta ifrån mig boken och omfamna huvudpersonen”, skrev Kira Nalin på Lysmasken, en webbplats för

litteraturkritik.

Björklund har beskrivit sitt författarskap så här: ”I mitt skrivande drivs jag av att undersöka och försöka förstå känslor och beteenden jag möter, både hos mig själv och hos folk i min omgivning. Utörliga beskrivningar av miljö och karaktärer får ge vika för rytm och snabb rörelse framåt. Dels är det så jag upplever tillvaron, dels tror jag att läsaren på det viset kan hitta mycket mellan raderna.”

Källor:

- Schildts & Söderströms (www.sets.fi/forfattare/jenny-bjorklund/), citerad 15.1.2015
- Lysmasken.net: Som en film där man talar tjeckiska (www.kiiltomato.net/jenny-bjorklund-bara-ga/), citerad 4.12.2014

Mormodern och havet

Du brukade bo i hennes lilla stuga, den låg på en annan klippa, ett stenkast från ert hus. Hon hade filter sammanfogade av virkade lappar i alla olika färger. Aniskarameller du inte fick tugga och en bibel på nattduksbordet. Du såg aldrig att hon skulle ha öppnat den.

Men ofta läste hon ur en bok med de bästa svenska dikterna. Bäst enligt pärmen i alla fall.

Jorden kan du inte göra om. Stilla din häftiga själ! läste hon välartikulerat och med långa pauser mellan meningarna. Uppspärrade ögon.

Hon hade varit folkskollärare.

Du minns inte riktigt, men du tänker att den boken kanske finns kvar där. I stugan vid huset vid havet.

Jenny Björklund: *Bara gå* (Schildts & Söderströms 2012)

Greta Blomqvist

Född: Purmo, Pedersöre 1939

Bor: Jakobstad

Greta Blomqvist föddes vid Ejde i Överpurmo i en jordbrukarfamilj. Som 16-åring flyttade hon hemifrån och utbildade sig till mejerska. Mejeriet i Esse var hennes arbetsplats ända till år 1964.

Blomqvist debuterade år 1985 med diktsamlingen *Folket från norr*. Hon har sedermera gett ut nio böcker i flera

genrer: lyrik, prosa, barnböcker... Senast har hon varit aktuell med diktsamlingen *Godmordon Mr Tell* (2012).

Blomqvist var under många år medlem av styrelsen för Författarnas Andelslag och Svenska Österbottens litteraturförening.

Källor:

- Fredrika-biblioteken: Pedersöreförfattare (www.fredrikabiblioteken.fi/105179/sv/articles/blomqvist-greta), citerad 4.12.2014
- Författardatabasen Brösttoner (www.kulturosterbotten.fi/brosttoner)

*stadens gågata av duva betraktad
drömmer om
tiden då esplanadträden
slussade sig på raka led
som låtsassoldater
och kvastarna
som hanterades av modiga män
i blåställ gnällde uttröttade
och dammiga, att
de ska ha rast varannan timme
innan de utslitna göms undan
det som var grått, blev gråare
också som duva betraktad*

Greta Blomqvist:
Liten pipa samlar sig för stor bläst
(Författarnas Andelslag 2000)

Hans Boij

Född: Vasa 1939

Bor: Stockholm, Sverige

Hans Boij betraktas ofta som en Stockholmsförfattare, men Boij hann bo i bl.a. Vasa, Helsingfors, Ekenäs, Toronto, New York och Oravais innan han år 1960 slog sig ner i Stockholm för gott. Där har hans författarskap till stor del kommit till på kaféer och under vandringar runtom i staden.

Boij debuterade år 1965 med diktsamlingen *Sviternas tal*, som kom ut på Bonniers. Två år senare gav han på samma förlag ut diktsamlingen *Fågeln skugga på trappan*. Därefter har Boij publicerat sig uteslutande på eget förlag, med en verkförteckning som idag är imponerande lång.

Källor:

- Peter Björkman: Varför jag är beroende av Hans Boij – ett försök till förklaring, i tidskriften Horisont (www.horisont.fi/2013/10/peter-bjorkman-om-hans-boij/), citerad 4.12.2014
- Författardatabasen Brösttoner (www.kulturosterbotten.fi/brosttoner)

*Den 13 januari 2010. Hemma i någon
sorts influensa, trots att jag i
november tog den årliga sprutan
(avsåg förstås enbart år 2009).
Just i dag har min far, Hugo Boij, varit
död i 39 år. Sina sista femton år
levde han i det vintriga Oravais
där han hade en sjöbod vid stranden
och en hyvelbänk i garaget, som aldrig
hyste något motorfordon. Somrarna kom
med ändlösa kvällar utmed den låglänta
kusten mot väster, och däremellan
stillsamma arbetsdagar i bankens
lokal, med fröken Hästbacka i kassan.
Själv fyllde jag 39 i augusti 1978.*

Hans Boij: *Versus*
(Författares Bokmaskin 2012)

Eva-Stina Byggmästar

Född: Jakobstad 1967

Bor: Jeppo, Nykarleby

Eva-Stina Byggmästar betraktas som en av de främsta poeterna i sin generation i Norden. Som diktare har hon funnit ett alldeles eget sätt att trolla med svenskan. Ingen annan sägs heller ha skrivit lika plumpet vilda och vackert sensuella kärleksdikter på svenska som hon. Den österbottniska miljön är närvarande i språket och hänvisningarna till yttervärlden.

Byggmästar debuterade 19 år gammal med diktsamlingen *I glasskärvornas*

rike. Hon har därefter gett ut ett stort antal lyrikverk, senast *Barrskogarnas barn* (2014). *I tvillingarnas tecken* ska enligt planerna komma ut år 2015. År 2012 gav hon ut en essäsamling, *Min amatörbotaniska självbiografi*. Hon har också medverkat i ett stort antal antologier.

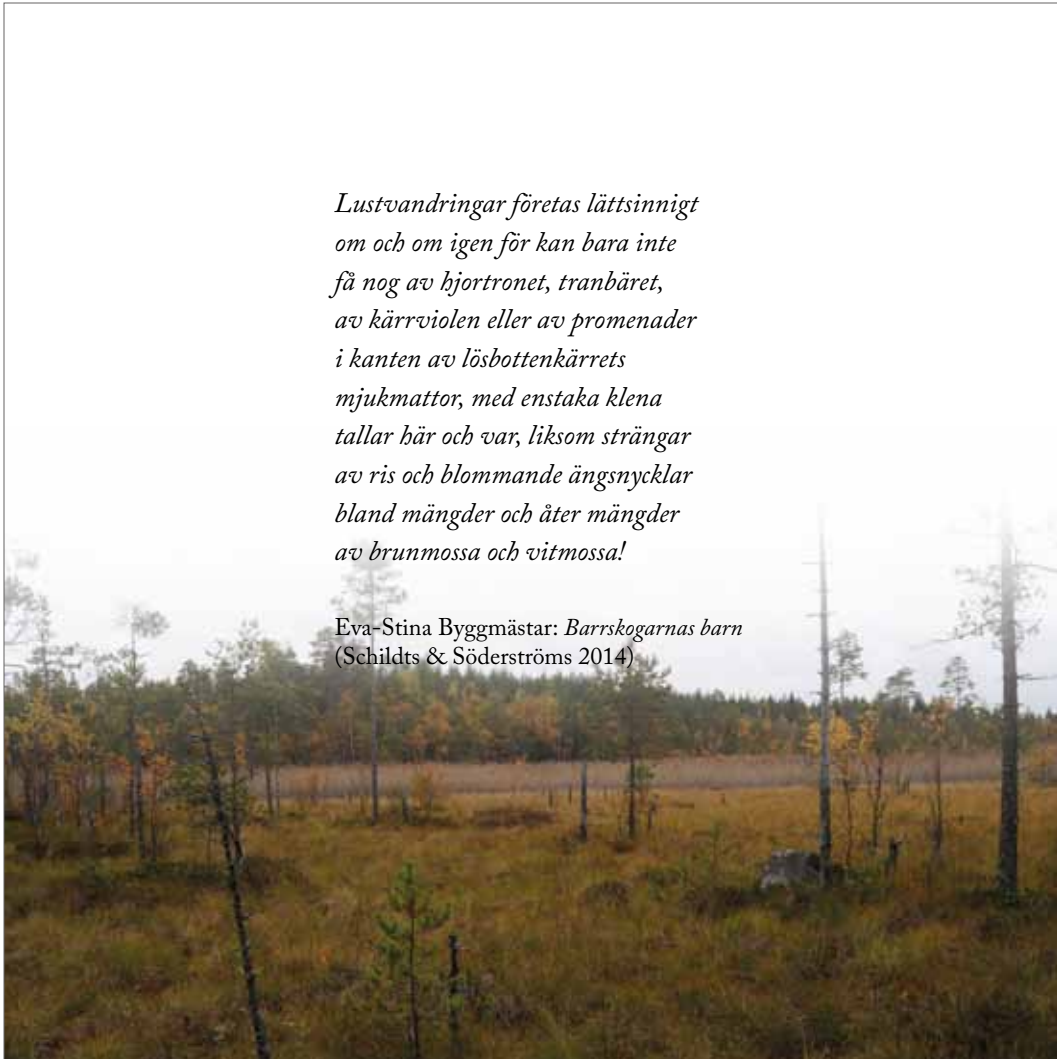
Byggmästar har belönats med ett flertal prestigefyllda litteraturpris i Finland och Norden, bl.a. Bellmanpriset av Svenska Akademien (2013).

Källor:

- Schildts & Söderströms (www.sets.fi/forfattare/eva-stina-byggmastar/), citerad 4.12.2014
- Finlands svenska litteraturhistoria del 2, s. 284 (Svenska litteratursällskapet i Finland, 2000)
- Wikipedia: Eva-Stina Byggmästar (http://sv.wikipedia.org/wiki/Eva-Stina_Byggmästar), citerad 4.12.2014
- Svenska Akademien (www.svenskaakademien.se/information/pressinformation/2013/bellmanpriset), citerad 20.1.2015

*Lustvandringar företas lättsinnigt
om och om igen för kan bara inte
få nog av hjortronet, tranbäret,
av kärrviolen eller av promenader
i kanten av lösbotenkärrets
mjukmattor, med enstaka klena
tallar här och var, liksom strängar
av ris och blommande ängsnycklar
bland mängder och åter mängder
av brunmossa och vitmossa!*

Eva-Stina Byggmästar: *Barrskogarnas barn*
(Schildts & Söderströms 2014)

Helge Englund

Född: Bennäs, Pedersöre 1930

Bor: Lövö, Pedersöre

Helge Englund debuterade år 1963 med novellsamlingen *Lobergsgrävorna*. Prosa-verket *En septemberhare och andra jakthistorier* kom ut år 1967.

Dikter hade Englund börjat skriva redan som tonåring, men den första diktsamlingen – *Dagar i förvandling* – lät vänta på sig ända till år 1973.

Ett genomgående drag i Englunds produktion är de starka beskrivningarna av jakt, vildmarksliv och natur. Englunds

senaste bok – *Skogens bästa pass* – kom ut år 1997.

”De böcker jag skrivit om natur och jakt har jag skrivit främst därför att jag är väldigt intresserad av naturen och det som händer där”, har han uppgett i en intervju.

Englund har arbetat bl.a. på rundradion i Jakobstad och som korrespondent för Hufvudstadsbladet.

Källor:

- Boksampo (www.boksampo.fi/sv/kulsa/saha3%253Au83c2a135-7e78-4f63-83f5-48f3a363ac8a), citerad 4.12.2014
- Utbildningsstyrelsen: Möt finlandssvenska författare (www11.edu.fi/mot_finlandssvenska_forfattare/kirjailijakortti.php?id=48), citerad 4.12.2014

The background image is a misty autumn landscape. In the foreground, there are bare, thin tree branches with a few yellow leaves. In the middle ground, a calm lake reflects the surrounding trees and the sky. On the right side, a wooden structure, possibly a birdhouse or a small cabin, is visible, partially obscured by reeds. The overall atmosphere is quiet and melancholic.

Gammelfar sätter sig ner bredvid honom på trappan. Vråken har seglat bort. Den syns inte mer. Sjön ligger mörk under istäcket. Det börjar blåna över skogen.

– Det är ett gott tecken, säger gammelfar. Han är i sina tankar med på hjörnjakten. Det är liksom högre makter i rörelse.

Med ett öra lyssnar han till gammelfar men tankarna går sina egna vägar. I strandalen hänger knipholken, grå av väder och vind. Han får inte glömma att rengöra den, innan kniporna kommer. Det är inte bra om det ligger rötägg i den när nya skall värpas.

– Jag kommer ihåg en gång när jag låg vid Pjerkes och snarade ripor. Då såg jag skogsrået två gånger. Eller huldran, kalla den vad du vill. Första gången varslade den om storm. Och ett förskräckligt yrväder blev det. Det var bara att ligga stilla. Efter tre dagar kom hon igen, och då visste jag att stormen snart var över. Det övernaturliga är ingenting att driva med. Det finns mycket som vi människor inte förstår oss på. Jag är övertygad om att det var någonting synskt som du hörde där i skogen. Du har gåvorna, det vet du, sånt går i arv pojk.

Gammelfar sitter en stund och liksom suger på sina ord. Blicken stirrar rakt fram.

Det börjar kännas kyligt. En våt vind sveper in över sjön. Solen har gått i dis.

Helge Englund: *Skärvar av vrede* (Scriptum 1991)

Hans Fors

Född: Kronoby 1933

Död: Helsingfors 1993

Hans Fors var författare och teaterman med bl.a. lyrik, noveller, romaner, dramatik och hörspele på den långa förteckningen över sin litterära produktion.

Sin debut fick han år 1953 med en diktsamling, och en poetisk grundton kan hittas även i hans övriga produktion.

Att ”ge ord åt de ohörda rop” – så formulerade han själv sin litterära strävan.

Hans Fors verkade bl.a. som chef för Wasa Teater år 1963–64 och som radioteaterchef i Helsingfors år 1966–81. År 1966–72 var han ordförande i Svenska Österbottens litteraturförening.

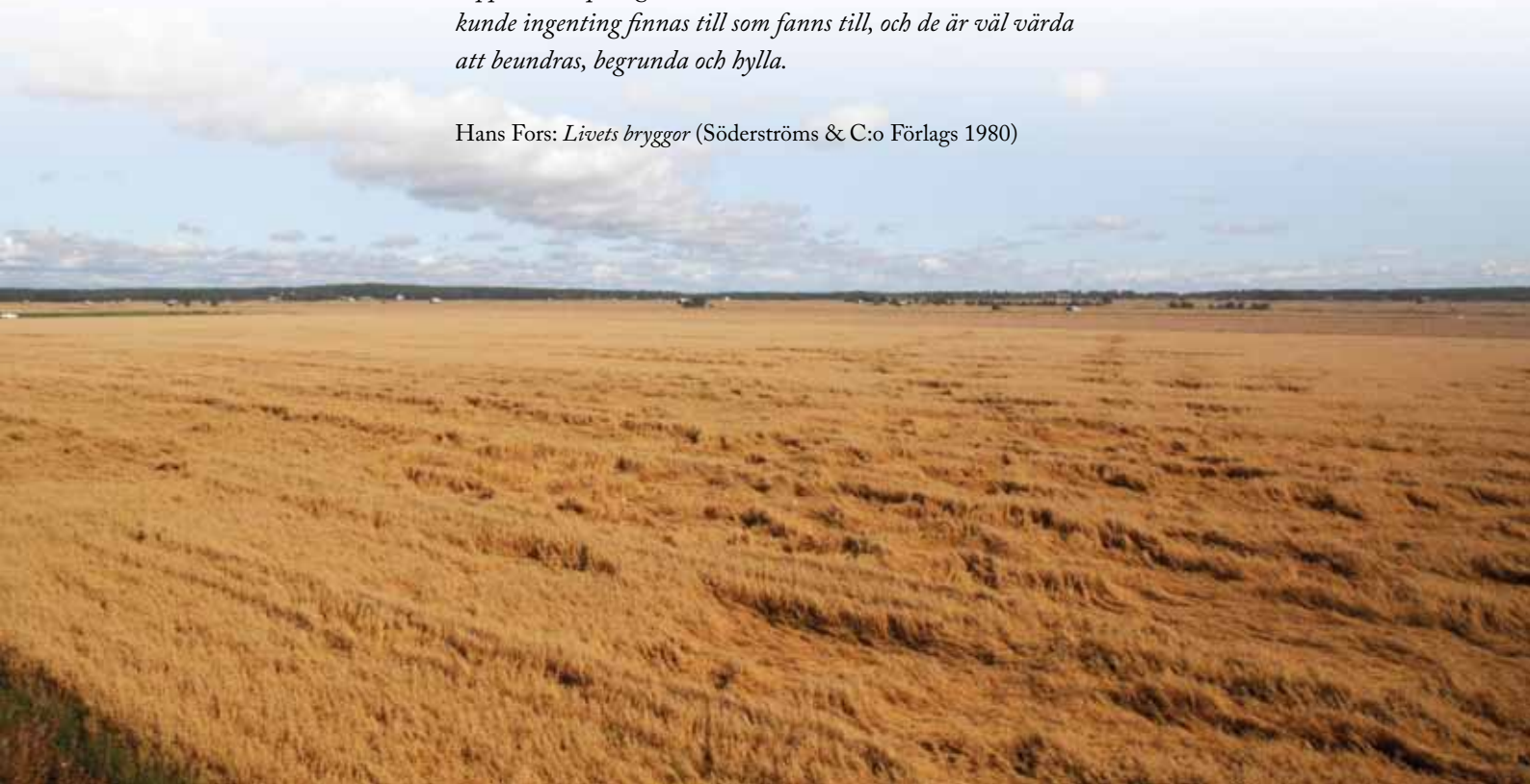
Källa:

- Författardatabasen Brösttoner (www.kulturosterbotten.fi/brosttoner)

*Och han sa gräsmark och åkermark, sandmark och grusmark,
han sa myrmark och mossmark, stenåker och strandåker,
backlindor och gårdstun, skogsmark och sankmark, fetmyl-
leslätter och kärrängar, skogsgläntor och sandäsar, bergsryggar
och sanddynor.*

*Dessa var de jordar och marker Österbotten gav barnet och
de var förunderliga och förtrogna, på dessa växte och bodde,
hoppade och sprang och krälade allt som levde; utan dem
kunde ingenting finnas till som fanns till, och de är väl värda
att beundras, begrunda och hylla.*

Hans Fors: *Livets bryggor* (Söderströms & C:o Förlags 1980)

Nils Erik Forsgård

Född: Nykarleby 1968

Bor: Berlin, Tyskland / Helsingfors

Nils Erik Forsgård är idéhistoriker och författare. Han har publicerat essäsamlingar, reseskildringar och ett antal historiska verk, bl.a. om Finska kriget 1808–09. Forsgård har även skrivit en biografi över författaren Ernest Hemingway.

Forsgård är sedan år 2004 docent i idéhistoria vid Helsingfors universitet. Han har också varit gästprofessor i kulturvetenskap vid Humboldt-Universität zu Berlin i Tyskland. Han är medlem i Europeiska kulturparlamentet och har medverkat i redaktionsrådet för tidskriften *Nya Argus*. År 2009 tilldelades han Svenska Akademiens Finlandspris för

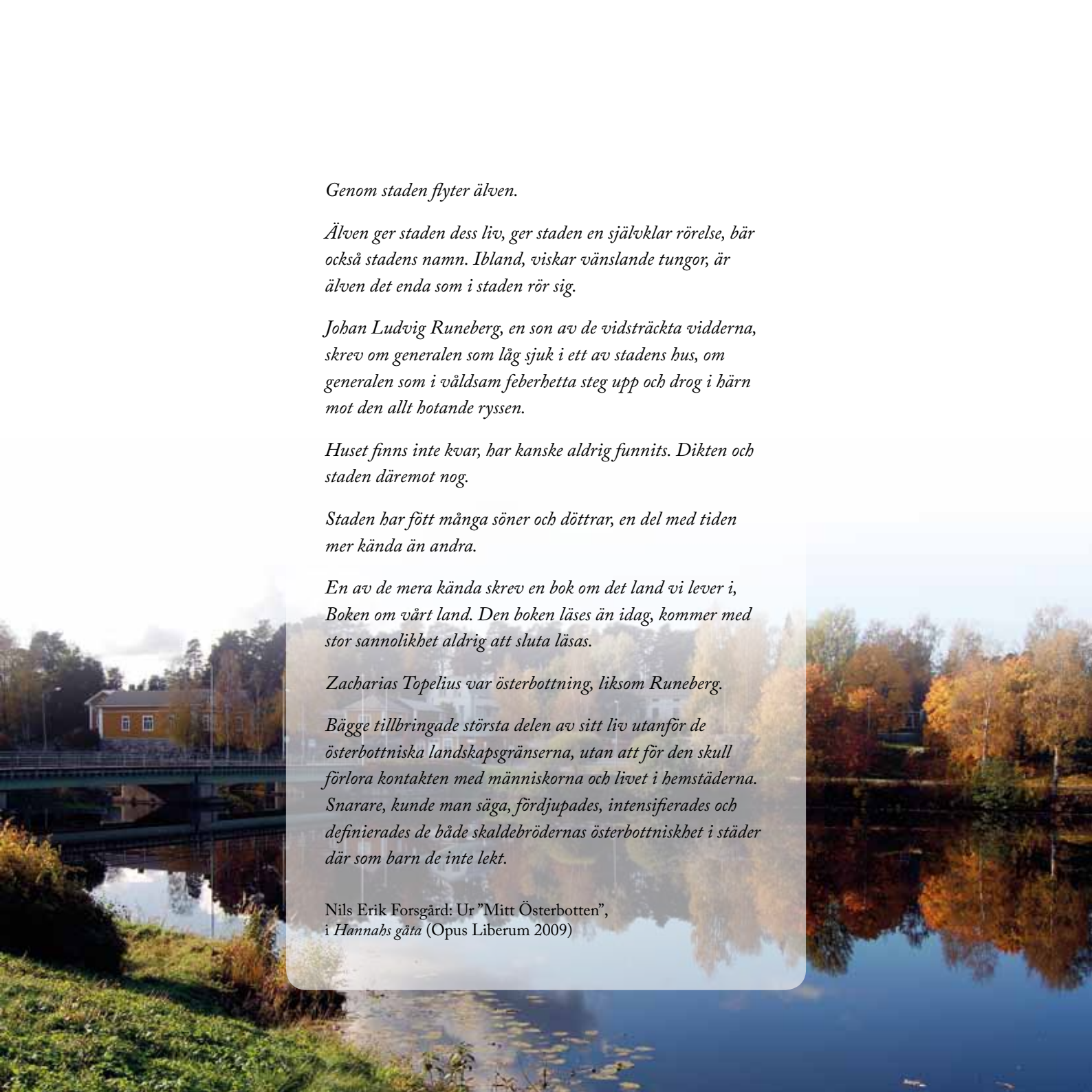
betydelsefulla insatser inom Finlands svenskspråkiga kulturliv. Forsgård är chef för den finlandssvenska tankesmedjan Magma.

Senast har Forsgård varit aktuell med en monografi över Anders Chydenius. I *Ingens herre, ingens träl* (2014) ritar Forsgård upp ett porträtt av den radikale österbottniske prästen och dennes syn på friheten, politiken och ekonomin i 1700-talets Sverige och Finland.

Som bäst arbetar Forsgård på en bok om Europa. Boken ska enligt planerna komma ut hösten 2015.

Källor:

- Nils Erik Forsgårds blogg (www.forsgard.fi), citerad 4.12.2014
- Schildts & Söderströms (www.sets.fi/forfattare/nils-erik-forsgard/), citerad 4.12.2014

A scenic view of a river with autumn foliage and a bridge. The river flows from the background towards the foreground, reflecting the sky and the surrounding trees. On the left bank, there is a green bridge with a small yellow building on top. The trees on both banks are in various shades of autumn, including yellow, orange, and red. The sky is a pale blue with some light clouds.

Genom staden flyter älven.

Älven ger staden dess liv, ger staden en självklar rörelse, bär också stadens namn. Ibland, viskar vänslande tungor, är älven det enda som i staden rör sig.

Johan Ludvig Runeberg, en son av de vidsträckta vidderna, skrev om generalen som låg sjuk i ett av stadens hus, om generalen som i våldsam feberhetta steg upp och drog i härn mot den allt hotande ryssen.

Huset finns inte kvar, har kanske aldrig funnits. Dikten och staden däremot nog.

Staden har fött många söner och döttrar, en del med tiden mer kända än andra.

En av de mera kända skrev en bok om det land vi lever i, Boken om vårt land. Den boken läses än idag, kommer med stor sannolikhet aldrig att sluta läsas.

Zacharias Topelius var österbottning, liksom Runeberg.

Bägge tillbringade största delen av sitt liv utanför de österbottniska landskapsgränserna, utan att för den skull förlora kontakten med människorna och livet i hemstäderna. Snarare, kunde man säga, fördjupades, intensifierades och definierades de både skaldebrödernas österbottniskhet i städer där som barn de inte lekt.

Nils Erik Forsgård: Ur "Mitt Österbotten",
i *Hannabs gåta* (Opus Liberum 2009)

Catharina Gripenberg

Född: Jakobstad 1977

Bor: Köpenhamn, Danmark / Helsingfors

Catharina Gripenberg debuterade år 1999 med diktsamlingen *På diabilden är huvudet proppfullt av lycka*. Året innan hade hon tilldelats Arvid Mörne-priset.

Debutboken följdes av diktsamlingen *Ödemjuka belles lettres från en till en* (2002). Den boken lyfte fram Gripenberg som ett starkt författarnamn också i det övriga Norden. Boken har översatts till finska och den har utkommit även i Sverige.

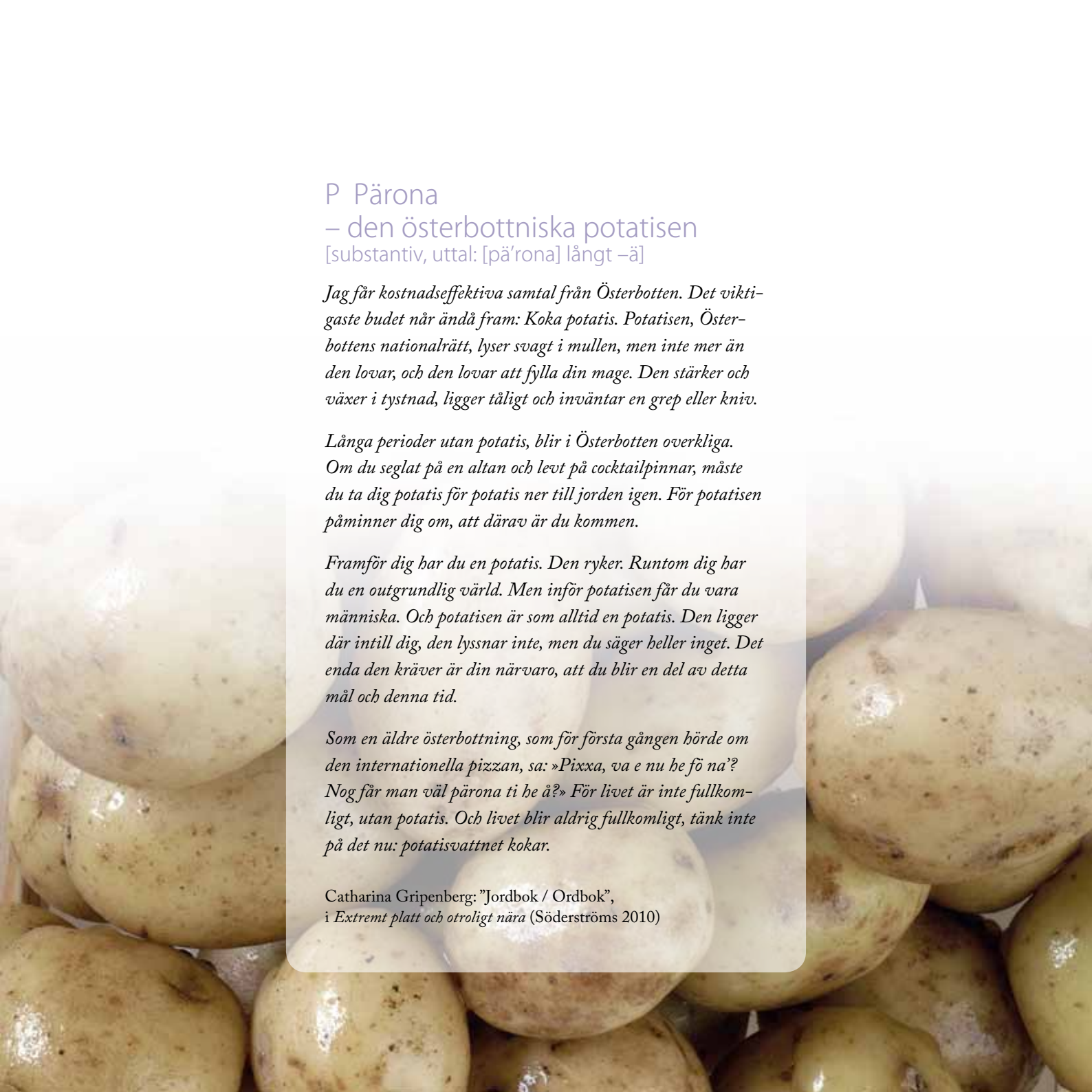
Fem år senare, år 2007, gav Gripenberg ut sin tredje diktsamling, *Ta min*

hand, det vore underligt.

Gripenberg tilldelades Yles lyrikpris *Den dansande björnen* år 2008. År 2013 belönades hon av Stiftelsen Längmanska kulturfonden i Sverige med följande motivering: "Gripenbergs poesi kännetecknas av ett rappt utforskande språk som närmar sig variationer på myter och går i dialog med litteraturkanon. Som en privatdetektiv letar hon sig fram längs språkets spiraltrappor på jakt efter berättelser om och förståelse för världen."...

Källa:

● Schildts & Söderströms (www.sets.fi/forfattare/catharina-gripenberg/), citerad 4.12.2014

P Pärona

– den österbottniska potatisen

[substantiv, uttal: [pä'rona] långt –ä]

Jag får kostnadseffektiva samtal från Österbotten. Det viktigaste budet når ändå fram: Koka potatis. Potatisen, Österbottens nationalrätt, lyser svagt i mullen, men inte mer än den lovar, och den lovar att fylla din mage. Den stärker och växer i tystnad, ligger tåligt och inväntar en grep eller kniv.

Långa perioder utan potatis, blir i Österbotten överkliga. Om du seglat på en altan och levt på cocktailpinnar, måste du ta dig potatis för potatis ner till jorden igen. För potatisen påminner dig om, att därav är du kommen.

Framför dig har du en potatis. Den ryker. Runtom dig har du en outgrundlig värld. Men inför potatisen får du vara människa. Och potatisen är som alltid en potatis. Den ligger där intill dig, den lyssnar inte, men du säger heller inget. Det enda den kräver är din närvaro, att du blir en del av detta mål och denna tid.

Som en äldre österbottning, som för första gången hörde om den internationella pizzan, sa: »Pixxa, va e nu he fö na'? Nog får man väl pärona ti he å?» För livet är inte fullkomligt, utan potatis. Och livet blir aldrig fullkomligt, tänk inte på det nu: potatisvattnet kokar.

Catharina Gripenberg: "Jordbok / Ordbok",
i *Extremt platt och otroligt nära* (Söderströms 2010)

Kaj Hedman

Född: Gamlakarleby 1953

Bor: Karleby

Kaj Hedman är författare och kulturskribent. Den skönlitterära debuten kom år 1977 med diktsamlingen *Morgonen har vaknat*. Hedman har under åren gett ut ett stort antal verk, av vilka många finns översatta också till finska.

Hedmans texter präglas av en strävan efter att skriva mångfacetterat för en bred läsekrets om mänskliga problem och om musikens och litteraturens rikedom, med en resonansbotten i kristen humanism.

Hedman har senast varit aktuell med *Septemberliv* (2013), som är hans tionde

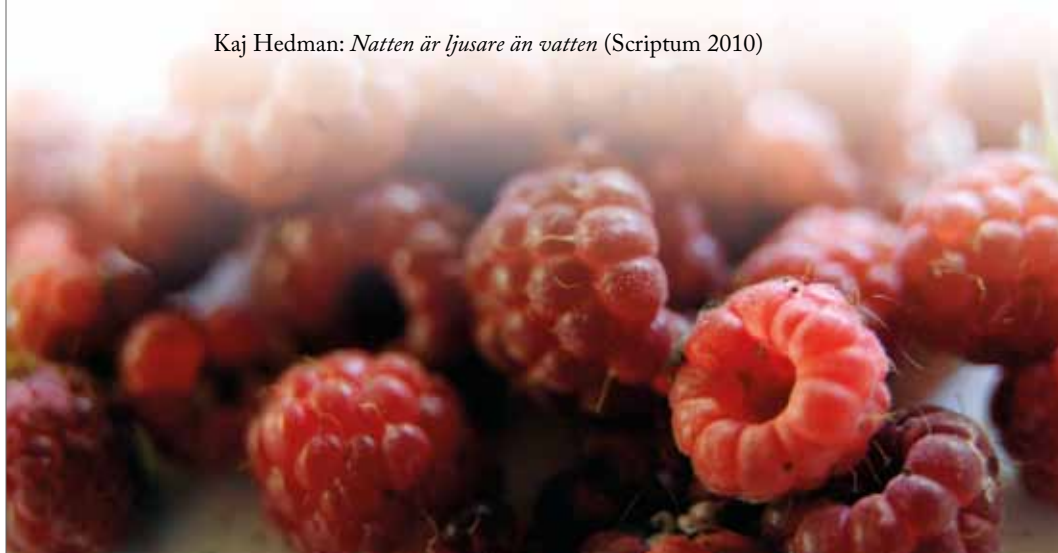
diktsamling. Boken är en självbiografisk, retrospektiv resa i inre landskap. När boken kom ut, skrev Vasabladets recensent bl.a. så här: "Kaj Hedmans dikter i *Septemberliv* inger såväl förtröstan som tröst... Han har en lyrisk lyhördhet, en förmåga att skifta känsloläge och hastigt byta spår från de lågmälda till ett brutallare tonläge. Mitt i det milda tonfallet finns en drastiskhet, en direktet, som överrumplar och ger hans dikter ett inre och mäktigare liv."

Källor:

- Scriptum (www.scriptum.fi/sv/books/poetry/septemberliv), citerad 4.12.2014
- Kaj Hedmans blogg (www.kajhedman.com), citerad 4.12.2014

*Grönska, en fullständigt molnfri, ljusblå himmel, utan svek
– klockan är redan halv sju på kvällen. Det händer endast i
min barndoms stad. Så känner jag, jag får känna så. Hal-
lonen är mogna, min fästmö går ibland och plockar några och
stoppas i munnen; jag gör likadant. Trädgården har nyklippt
gräs. Sommardagarna: flera gånger har jag mött kära av-
lidna, i anden. Varifrån kommer denna känsla av frid?*

Kaj Hedman: *Natten är ljusare än vatten* (Scriptum 2010)

Elin Herrgård

Född: Malax 1907

Död: Vasa 1999

Elin Herrgård var författare och husmor. Hon debuterade år 1963 med novellsamlingen *Slättbygd*. Sin första roman – *Fackelblomst* – gav hon ut år 1965.

I sina romaner och noveller skildrade Elin Herrgård livet i en österbottnisk by från 1800-talet till början av 1900-talet, framför allt ur kvinnornas perspektiv. I sin sista bok, *Trolljus* (1991), återgav hon

egna minnesbilder från barndomen.

Elin Herrgård skrev även lyrik och medverkade i ett antal antologier. Hon var aktiv inom Svenska Österbottens litteraturförening.

Som kuriosa kan nämnas att Elin Herrgård var mormor till författaren Monika Fagerholm.

Källa:

- Författardatabasen Brösttoner (www.kulturosterbotten.fi/brosttoner)

Hjortronen lyser rödgula mellan kråkris och dvärgbjörkssticklingar. De är i godaste mognadsstadiet, fläker oblygt ut kronbladen och bjuder sitt solguld på mossbricka åt den som vill ta för sig. Johan plockar mössan full, sätter sig bredvid Neovius, söker i matväskan efter ett par limpskivor, breder tjockt med smör på och radar de mogna bären ovanpå, bjuder lantmätarbiträdet som närsynt granskar den läckra anrättningen.

– Jag är mätt, men nog frestar den.

– Smaak! Mor bakar så gooa sirapslimpor.

Elin Herrgård: *Ögontröst* (Söderström & co 1987)

Evert Huldén

Född: Monå, Munsala 1895

Död: Vasa 1967

Evert Huldén betraktas som en helt särpräglad profil i 1950- och 60-talens finlandssvenska poesi. Huldén var jordbrukare och samhälleligt aktivt inom bl.a. freds- och nykterhetsrörelsen. På den litterära scenen debuterade han år 1951 med diktsamlingen *Jord och drömmar*. Författaren var då själv 56 år gammal.

Huldén skrev om hembygden och dess människor, om bondens vardag och om en fredligare värld. Det starka samhällsengagemanget tar sig uttryck i diktporträtt av fattiga, utnyttjade människor liksom även i fredsdikterna och

de mera rättframt samhällskritiska dikterna som var riktade mot t.ex. kyrkan. Huldén kombinerade på ett självständigt sätt sin beundran för Edith Södergrans modernism med en tematik förankrad i den österbottniska naturen och i arbetet som jordbrukare.

Evert Huldén var en av initiativtagarna till Svenska Österbottens litteraturförening år 1950 och till den österbottniska författargruppen Liftraser år 1957. Han var far till författaren Lars Huldén och bror till författaren J.J. Huldén.

Källor:

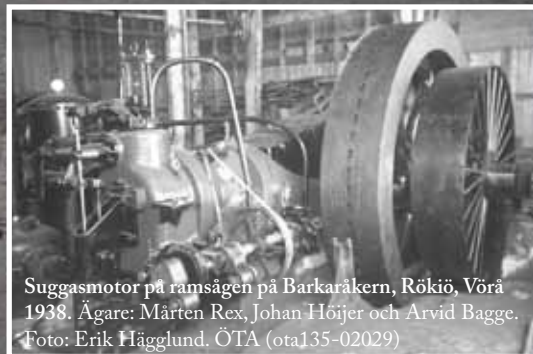
- Finlands svenska litteraturhistoria, del 2 s. 151 (Svenska litteratursällskapet i Finland, 2000)
- Författardatabasen Brösttoner (www.kulturosterbotten.fi/brosttoner)

*Kråkorna härjar på höstplöjda åkrar.
De grå gärdsgårdsstörarnas bajonettskog flagar i blåsten.
Jätten, som skulle räfsa ihop slättens lador, har inte kommit än.
Spåren rinner igen på gyttjevägen,
där en forä arbetar sig tungt,
genom Jöral och Antjil.
Gikthärjade kvinnoarmar matar tröskverken.
Tjocka vöråkarlar bär spannmålssäckar till sina bodar.
Halvvägs mot Rejpelt dunkar en suggasmotor tungt,
där den vrider kvarnstenarna i vörårgäsen.*

Evert Huldén: "Höst i Vörå", ur *Utåt lungen* (Schildts 1953)

Foto: Erik Häggglund. ÖTA (ota135-02257)

Suggasmotor på ramsågen på Barkaråkern, Rökiö, Vörå 1938. Ägare: Märten Rex, Johan Höijer och Arvid Bagge.
Foto: Erik Häggglund. ÖTA (ota135-02029)

J.J. Huldén

Född: Monå, Munsala 1880

Död: Jakobstad 1959

Johan Jakob Huldén var lärare och författare, verksam i bl.a. Vörå, Borgå, St Petersburg, Kotka och slutligen Åbo. Under signaturen Läktar-Jakob blev han känd som en stridbar krönikör i Nya Tidningen och Vasa Posten.

I bokform ägnade J.J. Huldén sig främst åt biografiska porträtt och österbottnisk kulturhistoria. Hans enda egentliga skönlitterära verk var romanen *Janne Stubb söker en väg* (1938), en självbiografisk skildring av en bondsons bildningsväg. Det kulturhistoriska verket *Österbottnisk lustresa* (1941) erbjuder alltså läsaren på en exklusiv *grand tour*

genom Österbotten.

Inspirerade av *Österbottnisk lustresa* gav journalisten Bertel Nygård och fotografen Mikael Herrgård år 2014 ut boken *Österbottniska lustresor – Upptäcktsresande i eget landskap*. Boken dokumenterar i text och bild ett stort antal upptäcktsresor som Nygård och Herrgård gjort i Svenska Österbotten och Kyrolandet. På samma sätt som i Huldéns bok är texterna ibland allvarliga och kommenterande, ibland mer distanserade eller rent av klacksparksbetonade.

J.J. Huldén var bror till Evert Huldén och far till Anders Huldén.

Källor:

- Författardatabasen Brösttoner (www.kulturosterbotten.fi/brosttoner)
- Förlags Ab Scriptum (www.scriptum.fi/sv/books/facts/Osterbottniska_lustresor), citerad 23.2.2015

Simon hejdade bilen nedanför Oravais kyrkbacke och sade:

– Här ska vi titta på en vacker utsikt.

*De gingo upp till kyrkporten och läto blickarna överfara
Oravais fjärd och Munsala skärgård. På vänster hand lyfte
Karvat Böte sitt väldiga massiv, och längst ut mot det öppna
havet tecknade Jeusan en blå båglinje under himmelskupan.*

*– Namnet Jeusan, sade Simon, har jag sett redan i det
praktfulla kartverk, som år 1652 började utgivas i Holland.
Texten om Finland är skriven av åbopropessorn Michael
Wexonius-Gyldenstolpe. Jacob Tegengren kallar Jeusan den
österbottniska skärgårdens pärla.*

J.J. Huldén: *Österbottnisk lustresa* (Söderström & co 1941)

Lars Huldén

Född: Jakobstad 1926

Bor: Helsingfors

Professorn, författaren och översättaren Lars Huldén har förutom som universitetslärare och forskare blivit känd också som skönlitterär författare och översättare. Huldén har forskat främst i svenska dialekter och ortnamn samt Bellmans och Runebergs diktning. I sin egen diktning har han sagts förena högt och lågt.

Som lyriker debuterade Huldén år 1958 med *Dräpa näcken*. Totalt har han gett ut ett fyrtiotal diktsamlingar. Huldéns humor och förmåga att ur vardagliga observationer härleda bärande poetiska tankar fanns med i diktningen

redan från allra första början.

Ett brett urval av Huldéns lyrik gavs ut till hans åttioårsdag år 2006 med titeln *Utförlig beskrivning av en bärplockares väg*. Huldéns lyrik har översatts till bl.a. finska, estniska, engelska, spanska, tyska och isländska.

Huldén har också skrivit ett sjuttiofem prosaberättelser, fördelade på fem olika böcker, samt skådespel, oratorier, operalibretton, kabaréer och ett rekviem. Senast har han varit aktuell med *Kroppen sig framåt lutar* (2014).

Källor:

- Biografiskt lexikon för Finland: Huldén, Lars (www.blf.fi/artikel.php?id=4890), citerad 4.12.2014
- Schildts & Söderströms (www.sets.fi/forfattare/lars-hulden/), citerad 4.12.2014
- Författardatabasen Brösttoner (www.kulturosterbotten.fi/brosttoner)

*Havtornet älskar ljuset
och var den första växten med vedstam
som följde inlandsisens rand
när den drog sig tillbaka
och som följaktligen är den sista
som lämnar oss när isen kommer igen.*

Lars Huldén: *Inga stjärnor i natt, sir*
(Schildts & Söderströms 2012)

Kurt Högnäs

Född: Jakobstad 1931

Bor: Kristinestad

Läraren och författaren Kurt Högnäs debuterade år 1955 med diktsamlingen *Början till liv*. Efter tre lyrikverk kom Högnäs sedan in i en produktivare fas, som inleddes med *Italiensk svit* (1979), en samling lyriska prosaskisser som kombinerade ett lödigt modernistiskt formspråk och en klassisk litterär tradition.

I de närmast följande verken blev texterna kortare och växlade från poetisk prosa till prosalyrik. Recensenterna har ofta använt ord som "mästerskap", "fulländning", och "exakthet", när de har skrivit om Högnäs utgivning.

Kurt Högnäs blev filosofie licentiat år 1960. Han har arbetat som språklärare vid Jakobstads svenska samlyceum och som äldre lektor vid Björneborgs svenska samskola och Kristinestads samlyceum.

Högnäs har belönats med flera litteraturpris i Finland och Sverige. Diktsamlingen *De bronsblå solarna* (2011) nominerades för Runebergspriset. År 2011 tilldelades Högnäs Tollanderska priset av Svenska litteratursällskapet.

År 2015 får Högnäs lägga ytterligare en titel på sin verkförteckning, när *Refug* kommer ut.

Källor:

- Schildts & Söderströms (www.sets.fi/forfattare/kurt-hognas/), citerad 4.12.2014
- Författardatabasen Brösttoner (www.kulturosterbotten.fi/brosttoner)

*Idag hänger våren ut sin blåvita byk. Vinden klappar okyn-
nigt över skarens räfflor. Vägen är brynjad av kornig smälta.
Ett svep av kråkor skränar över avtinade toppar. Solblåst och
ärrig vadar stranden i senvinterns råk. Dess glädje är byig
och liknar hastigt mod.*

Kurt Högnäs: *En handfull ljus* (Söderströms 1981)

Stina Kackur

Född: Östensö, Pedersöre 1948

Död: Pedersöre 2007

Stina Kackur var bildkonstnär och författare. Hennes första verk, diktsamlingarna *Vem är du* (1980) och *Öppet brev till alla invigda* (1982), innehåller utpräglat kristen dikt. Senare kom hennes lyrik att handla mer universellt om känsla och

form. Bildkonst och poesi har mycket gemensamt, ansåg Kackur.

Kackur gav under sitt liv ut fyra diktsamlingar. Den femte, *Samtal som inte upphört*, utkom postumt år 2008.

Källor:

- Lysmasken.net (www.kiiltomato.net/knapparen/kackur-stina/), citerad 15.1.2015
- Författardatabasen Brösttoner (www.kulturosterbotten.fi/brosttoner)

Kornåkern

kornåkern

tröskan

*vinden rasslar i den fullmogna säden
en väldig vinge släpar böljande vågor, kvällen mörknar
den fuktiga nattluften mumlar*

svaret

avlägsna bruset

skärbordet

Vänder bladen

du spelar allt snabbare

vänder bladen

du spelar allt snabbare

Stina Kackur: *Samtal som inte upphört* (Scriptum 2008)

Hjalmar Krokfors

Född: Kronoby 1904

Död: Pargas 1981

Hjalmar Krokfors var lärare, teolog och poet. Han arbetade som folkskollärare i Kiisk, Esse och Kronoby. Från år 1950 var han bosatt i Pargas, där han undervisade i kristendom och psykologi vid Pargas svenska samskola.

Krokfors lyrik hämtade ofta motiv från den österbottniska hembygden och naturen. Efterhand fick den en allt starkare kristen prägel.

Hjalmar Krokfors var gift med poeten Viola Renvall.

Källa:

- Författardatabasen Brösttoner (www.kulturosterbotten.fi/brosttoner)

*Kväll, och det kommer ett regn utan vind,
på slätten rider en man med hängande tyglar,
en barfotagosse bär en hundvalp, tätt tryckt mot sitt hjärta,
den unga modern bär sin fångst av saltorkat linne,
hem, sjunger regnet,
fångstmannens rodd emot hamnen,
tullarnas knirk och den droppande årans oupphörliga
pendelslag,*

*hälften i sömn och hälften i vaka,
drillsnäppans rop under strändernas skugga,
vipornas ryckiga flykt över modernas flackor,
fiskarens skäggiga kind ej rakad sen söndan,
längtande kudden med kaveldun
och blå dun av okända vattenfåglar,
hem sjunger regnet, hem, hem, hem.*

*Vid aftonpiporna vittberesta män,
talande om stillahavskustens bränningar,
om fiskande björnen och laxens lek,
o Seymor Creek River,
o I floder i British Columbia.*

Hjalmar Krokfors: "Kväll",
ur samlingsvolymen *Facklor över jorden*
(Finlandssvenskt bibliotek 1960)

Solveig Rabb

Född: Korsholm 1934

Bor: Korsholm

Solveig Rabb är lärare och författare. Den litterära debuten kom relativt sent i livet med vissamlingen *Djur och natur* (1983). Rabb har sedermera gett ut bland annat romaner, diktsamlingar, noveller och barnböcker. Senast har hon varit aktuell med novellsamlingen *Innan morgonen gryr* (2011) och korta prosatexter i boken *Vattenvila* (2014).

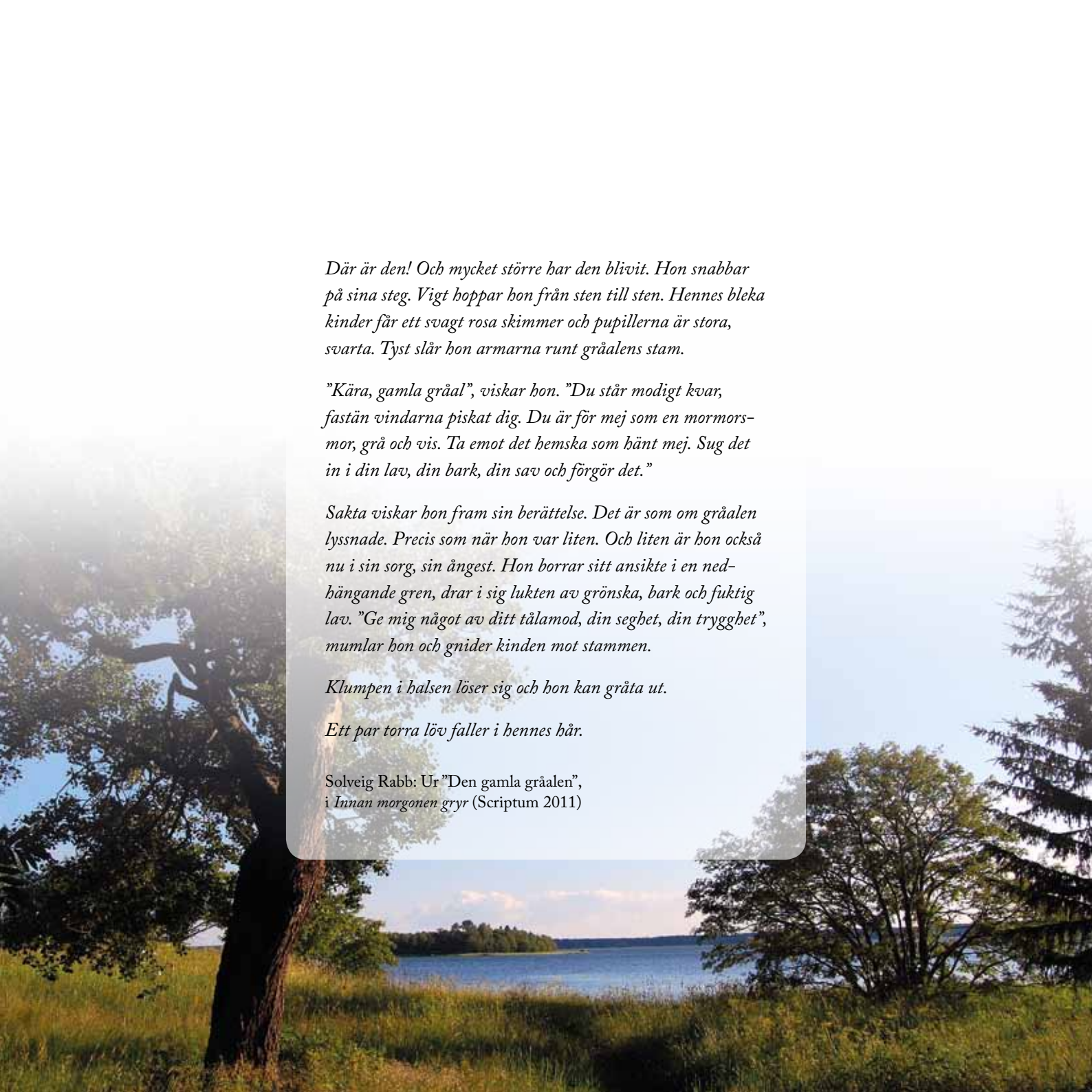
I sina prosatexter återkommer Rabb

ofta till frågor och problem i förhållandet mellan kvinnor och män. Hon vill också lyfta fram de svaga och förtryckta i samhället och väljer gärna motiv från samhällets underklass av torpare, småbrukare och arbetare.

Många av Solveig Rabbs böcker finns inlästa på Celia, specialbiblioteket för bland annat synskadade.

Källor:

- Utbildningsstyrelsen: Möt finlandssvenska författare (www11.edu.fi/mlm/kirjailijakortti.php?id=64), citerad 20.1.2015
- Scriptum (www.scriptum.fi/sv/books/fiction/rabb), citerad 20.1.2015

Där är den! Och mycket större har den blivit. Hon snabbar på sina steg. Vigt hoppar hon från sten till sten. Hennes bleka kinder får ett svagt rosa skimmer och pupillerna är stora, svarta. Tyst slår hon armarna runt gråalens stam.

"Kära, gamla gråal", viskar hon. "Du står modigt kvar, fastän vindarna piskat dig. Du är för mej som en mormorsmor, grå och vis. Ta emot det hemska som hänt mej. Sug det in i din lav, din bark, din sav och förgör det."

Sakta viskar hon fram sin berättelse. Det är som om gråalen lyssnade. Precis som när hon var liten. Och liten är hon också nu i sin sorg, sin ångest. Hon borrar sitt ansikte i en nedhängande gren, drar i sig lukten av grönska, bark och fuktig lav. "Ge mig något av ditt tålamod, din seghet, din trygghet", mumlar hon och gnider kinden mot stammen.

Klumpen i halsen löser sig och hon kan gråta ut.

Ett par torra löv faller i hennes hår.

Solveig Rabb: Ur "Den gamla gråalen",
i *Innan morgonen gryr* (Scriptum 2011)

Peter Sandström

Född: Nykarleby 1963

Bor: Åbo

Peter Sandström är författare och journalist. Han debuterade år 1998 med novellsamlingen *Plebejerna*, som av kritikerna betraktades som en övertygande debut. Tre år senare kom novellsamlingen *Syster måne*. Novellerna handlar om relationer mellan människor som står varandra nära eller borde göra det. I berättelserna behandlas mörka samtidsmotiv på ett expressivt och laddat språk.

Ett liknande grepp, med ett djupnande perspektiv på samhället, är utmärkande för romanen *Manuskript för pornografiska filmer* (2004). Med obarmhärtig konsekvens avslöjar Sandström makt-

strukturer som leder till våld i maskulinitetens tecken.

Sandström har blivit känd för att vara en dyster, rolig, brutalt ärlig och ständigt sökande skildrare av den finländske pojken och mannen. I novellsamlingen *Till dig som saknas* (2012) skriver han om manlighet på ett ömt, skört och rätt sätt. Boken fick Svenska YLEs litteraturpris och nominerades också för Runebergspriset.

Peter Sandström har senast varit aktuell med romanen *Transparente blanche* (2014).

Källor:

- Schildts & Söderströms (www.sets.fi/forfattare/peter-sandstrom-2/), citerad 15.1.2015
- Författardatabasen Brösttoner (www.kulturosterbotten.fi/brosttoner)

A scenic view of a river with a bridge in the background and yellow flowers in the foreground. The river is calm, reflecting the sky and the surrounding greenery. The bridge is a simple stone arch bridge. In the foreground, there are yellow flowers, possibly cow-wheat, growing in a grassy area. The background shows a small town with houses and trees.

*Och jag såg hur floden fortsatte nedanom kraftverket,
glittrande, småforsande, men alltid på väg ut mot havet som
blänkte till långt bortom de mörka skogarna i nordväst.*

*Jag såg kyrkan och torget och skolan vid torget. Jag såg sjuk-
huset. Jag såg de små husen, gräsmattorna, bilar parkerade på
skuggiga gårdsplaner, allt det som människorna här levde för.
På mossarna inåt landet fanns rad efter rad med blänkande
tak av plåt. Det var farmer för rävar och minkar, djur som
skulle dödas och flås till hösten. Långt borta på himlen kunde
jag se strecket efter ett flygplan. Det hade passerat, kanske det
redan var framme någonstans.*

*Terese hade slutat prata i telefon. Hon höll på och donade
med kaffekokaren. Jag var den enda gästen. Jag ställde mitt
glas på disken. Terese vände sig om och tittade på mig som om
hon inte hade sett mig tidigare.*

Peter Sandström: *Transparente blanche*
(Schildts & Söderströms 2014)

Alexander Slotte

Född: Nedervetil 1861

Död: Helsingfors 1927

Alexander Slotte var lärare, författare och teaterman. Han var verksam i Helsingfors som bl.a. folkskollärare, teater- och litteraturkritiker vid Hufvudstadsbladet, scenisk ledare för Svenska Folkteatern och föreståndare vid dess elevskola. Slotte skrev skådespel, både större dramer och mindre folkstycken, två samlingar bygdeberättelser från Österbotten samt lyrik.

Källor:

- författardatabasen Brösttoner, www.kulturosterbotten.fi/brosttoner
- Nykarlebyvyver (www.nykarlebyvyver.nu), citerad 15.1.2015

I början av 1900-talet engagerade Alexander Slotte sig för uppgiften att skapa en finlandssvensk teater. Han var en av de drivande krafterna bakom bl.a. Folkteatern.

Numera är Slotte mest känd för sina visdikter till gamla folkmelodier, såsom "Plocka vill jag skogsviol" och "Slumrande toner".

De kom fram till den branta skogsåsen vid randen av Stormossen. Här satte de sig ned att vila, innan de gick ut på mossen.

Utsikten från åsen var storartad i sin ödslighet och kom Henrik för en stund att glömma sina ängslande tankar. De satt tysta och skådade ut över den stora, gråaktiga vidden framför dem.

Solen låg över mossens gungfly, ur vilken tuvorna med sina lavklädda martallar höjde sig. Mellan dem utbredde ängskullen sina gråvita slöjor. Hjortronbladen blänkte fuktigt i dagsljuset, och över tuvorna utbredde sig någonting liknande små gulröda fällar. Det var hjortronen, som stod där avhjälmade, med tillbakafällda foderblad, stod stora och mogna stånd vid stånd så långt ögat kunde nå.

Myrens jorddoft blandade sig med de starka ångorna från porsriset under branten. En tjäder flög upp med dånande vingslag och försvann under taket av furornas kronor. Så inträdde åter ödemarkens stora, tunga tystnad.

Alexander Slotte: *Karlebybor och andra noveller*
(Söderströms & C:o 1961)

Lars Sund

Född: Jakobstad 1953

Bor: Uppsala, Sverige

Lars Sund är utan tvekan en av Svenskfinlands främsta författare med en berättartalang som ofta har jämförts med Gabriel García Márquez, Salman Rushdie, Vilhelm Moberg och Väinö Linna.

Sund debuterade år 1974 med lyrik-samlingen *Ögonblick*. Året därpå kom romanen *Natten är ännu ung*, som med sina realistiskt återgivna gatuscener från Jakobstad fick status av kultbok bland finlandssvenska ungdomar. Boken har nyligen kommit ut i ny utgåva på förlaget Scriptum. Våren 2015 sätts verket upp som en musikal i Jakobstad, med Jakobstadsnejdens musikinstitut i spetsen.

Mest känd är Lars Sund ändå för den så kallade Siklax-trilogin med *Colorado Avenue* (1991), *Lanthandlerskans son* (1997) och *Eriks bok* (2003).

Romanen *Tre systrar och en berättare*, som kom ut år 2014, uppges vara den första delen i en ny romantrilogi. Boken mottogs med lysande recensioner, och kritikerna lyfte än en gång fram Sunds synnerligen rika språk och flödande berättarglädje.

Sund har tilldelats flera prestigefyllda litteraturpris i Finland och Sverige. Hans böcker har blivit översatta till bl.a. finska, tyska, estniska och danska.

Källor:

- Schildts & Söderströms förlag (www.sets.fi/forfattare/lars-sund/), citerad 14.1.2015
- Norstedts förlag (www.norstedts.se/bocker/utgiven/2014/Host/sund_lars-tre_systrar_och_en_berattare-inbunden/), citerad 14.1.2015

På eftermiddagen kör jag ut till hamnen i Jakobstad. Av en händelse fick jag i går tips om att en svart rödstjärt ska ha setts vid den gamla cementterminalen i hamnen. Jag ägnar en timme åt att försöka hitta fågeln, utan att lyckas.

Det spelar ingen roll.

Att bara vandra härute stillar min oro; jag andas in doften av brackvatten och hör vågorna smacka mot kajens pålning, står länge och ser ut mot glipan av öppet hav mellan Mässkär och Öuran. Följer en motorbåt som med vita mustascher av skum runt bogen puttrar utåt längs farleden och jag minns hur jag själv som sjöscout seglade i de här vattnen för 40 år sedan. Då känner jag ett styng av avund mot mitt eget yngre jag.

Ett ögonblick undrar jag hur livet hade tett sig om jag hade stannat kvar i Jakobstad istället för att fara bort. Om jag hade varit en av dessa tofsmesar i människohamn som aldrig flyger långt bort från den trygga skogen där de föddes. Hade allt blivit enklare då? Hade jag varit en lycklig människa?

Vitfåglar seglar över himlen på utspända vingar. På en dykdalb rakt utanför kajen står en silverstjärna på sina korta ben, med den blodröda näbben i vindriktningen. Jag spanar för säkerhets skull av himlen med den lilla 8x20-kikaren.

Jag upptäcker en havsörn långt ute över holmarna i Larsmo skärgård.

Lars Sund: *En morgontrött fågelskådares bekännelser.*
Dagboksblad maj–december (Söderströms 2010)

Jacob Tegengren

Född: Vasa 1875

Död: Vörå 1956

Jacob Tegengren var en av sin tids mest lästa poeter i Svenskfinland. Numera betraktas han som en av våra främsta naturlyriker. Han gav ut en lång rad diktsamlingar men skrev också psalmer, noveller och sakprosa.

Jacob Tegengren var född år 1875 i Vasa, dock inte i Sandviksvillan (vilket många tror, och det av goda skäl – det

finns nämligen en skylt på villans vägg som anger att Tegengren föddes på Sandvikens herrgård) utan i en liten röd tvåvåningsstuga som fanns på området.

Tegengren var föreståndare för Närpes lantmanna- och husmodersskola (senare Närpes folkhögskola) och blev senare bankdirektör i Vörå.

Källor:

- Författardatabasen Brösttoner (www.kulturosterbotten.fi/brosttoner)
- Jacob Tegengren-sällskapet (www.tegengren.fi), citerad 15.1.2015

*Vårens ljusa afton
Videna sina hängen luta
tunga av egen lycka.
Min panna vill mot en björkstam jag trycka
och mina ögon sluta
och låta vårens ljusa afton gjuta
sin lycka och frid i mitt bröst.*

*Likt en vild och sällsam urtidsröst
i träsket brusar grodornas parningslek.
Ur en måbärsbuske klingar vek
lövsångarns melodiska drill,
medan spovens flöjt ljuder från starrig äng,
och horsgöken spelar på sin enda sträng
under buteljgrön sky.
Vår, vår, hur underbart att vara till!
Liv, liv i rymd, i mull, i strå, i blad,
brusa genom mitt bröst, gör mig stark och ny
och min ande glad!*

Jacob Tegengren: *Mot skuggorna* (Söderströms 1939)

Anita Wikman

Född: Nykarleby 1938

Bor: Munsala, Nykarleby

Anita Wikman debuterade år 1974 med diktsamlingen *De blå bergen*. Diktsamlingarna har med åren blivit många fler, men Wikman är känd också som prosaist. Trilogin *Kråkvals* (1987), *Kråkögat* (1991) och *Vingklippt* (1996) utspelar sig i Nykarleby.

Wikmans diktning belyser orättvisa, politiskt uppvaknande, kvinnoförtryck och kvinnors solidaritet. Romanerna berör teman såsom arbete, gemenskap, åldrande och sjukdom. – Wikman har en

bakgrund inom äldreomsorgen.

Anita Wikman har senast varit aktuell med novellverket *Allan, Sandra och vi andra* (2011). ”I de här tretton novellerna finns ett långt livs inläggande översende med mänskliga svagheter och personliga tillkortakommanden, men också en stark tro på att den som inte har så vassa armbågar, obegränsad arbetskapacitet och spjutspetskunskap kan klara sig och leva ett värdigt liv”, skrev Barbro Enckell-Grimm i en recension av boken.

Källor:

- Tomas Mikael Bäck: ”Subjektiva synpunkter”, i antologin *Skulle det bli Brösttoner? Svenskösterbottniska författarporträtt* (Scriptum, 2007)
- Boksampo (www.kirjasampo.fi/sv/kulsa/saha3%253Aub8d68db6-a6b9-4fb0-b098-5c986e13daf8#.VLebgCusUdo), citerad 15.1.2015
- Lysmasken.net: Ge mig ett namn (www.kiiltomato.net/anita-wikman-allan-sandra-och-vi-andra/), citerad 15.1.2015

*Och äntligen! Nu kommer hans älsklingspsalm. Härlig är jorden, härlig är Guds himmel, skön är själarnas pilgrims-
gång. Genom de fagra, riken på jorden, gå vi till paradiset med
sång.*

*Åh, vilken sällhet. Han sluter ögonen och ger sig hän. Han
öppnar sitt inre och låter sig fyllas till brädden av de fyllda
tonslingorna och orden som exakt beskriver hans kärlek till
jorden och livet.*

*Och utan att han vet hur, går han med ens genom ett böl-
jande vidsträckt sädesfält under en klarblå septemberhimmel.
Han känner hur hans händer smeksamtidigt glider över svajande
guldgula strån och mogna veteax. Han ser svalorna som pil-
snabbt cirklar kring den grå ladan och hör rasslet av asplöv
som faller till marken.*

*Tidevarv komma, tidevarv försvinna, släkten följ släktens
gång. Aldrig förstummas, tonen från himlen, i själens glada
pilgrimssång.*

*Han vet inte om att han gråter. Han vet bara att han upp-
lever en nästan smärtsam lyckokänsla och att himlen är så
oändligt vid och stor över slätten.*

*Och mitt i allt ett välkänt rop. Kom sippona koom. Kom sip-
pona koom.*

*Han känner ögonblickligen igen det. Mors klockrena lockrop i
skymningen. Han stannar och ser sig spanande omkring. Och
där står hon ju! Vid grinden till gårdsgården runt köbagen.*

Anita Wikman: Ur "Viktor", i *Allan, Sandra och vi andra*
(Scriptum 2011)

Erik Ågren

Född: Ytterjeppo, Nykarleby 1924

Död: Korsnäs 2008

Erik Ågren började arbeta som skogshuggare vid 13 års ålder. Sedan kom kriget. Innan Ågren blev fri författare arbetade han i mer än tre decennier som byggnadsarbetare, vaktmästare, landsvägsjobbare, gårdskarlar och gjuteriarbetare.

Erik Ågren debuterade som dramatiker och skrev ett flertal pjäser för scen, radio och TV. Han var grundande medlem i Författarnas Andelslag, där hans första bok *Sårad* kom ut år 1973. Boken tog upp svåra upplevelser från kriget. Efter denna följde ett par romaner som skildrar fabriksarbetarens vardag.

Förutom arbetarromaner och pjäser har Ågren skrivit bland annat en barnbok, lyrik och skrönor. I början av 1980-talet bosatte han sig i Korsnäs, där han år 1984 grundade förlaget Hantverk tillsammans med hustrun och författarkollegan Carita Nyström.

I romanen *Olga – historien om en mor* (2004) tecknar Ågren ett kraftfullt och ömsint porträtt av sin mor. Boken återknyter till romanen *Edvin* (1991), som handlar om bröderna Ågrens uppväxt.

Erik Ågren var storebror till författarna Leo Ågren, Inga Ågren och Gösta Ågren.

Källor:

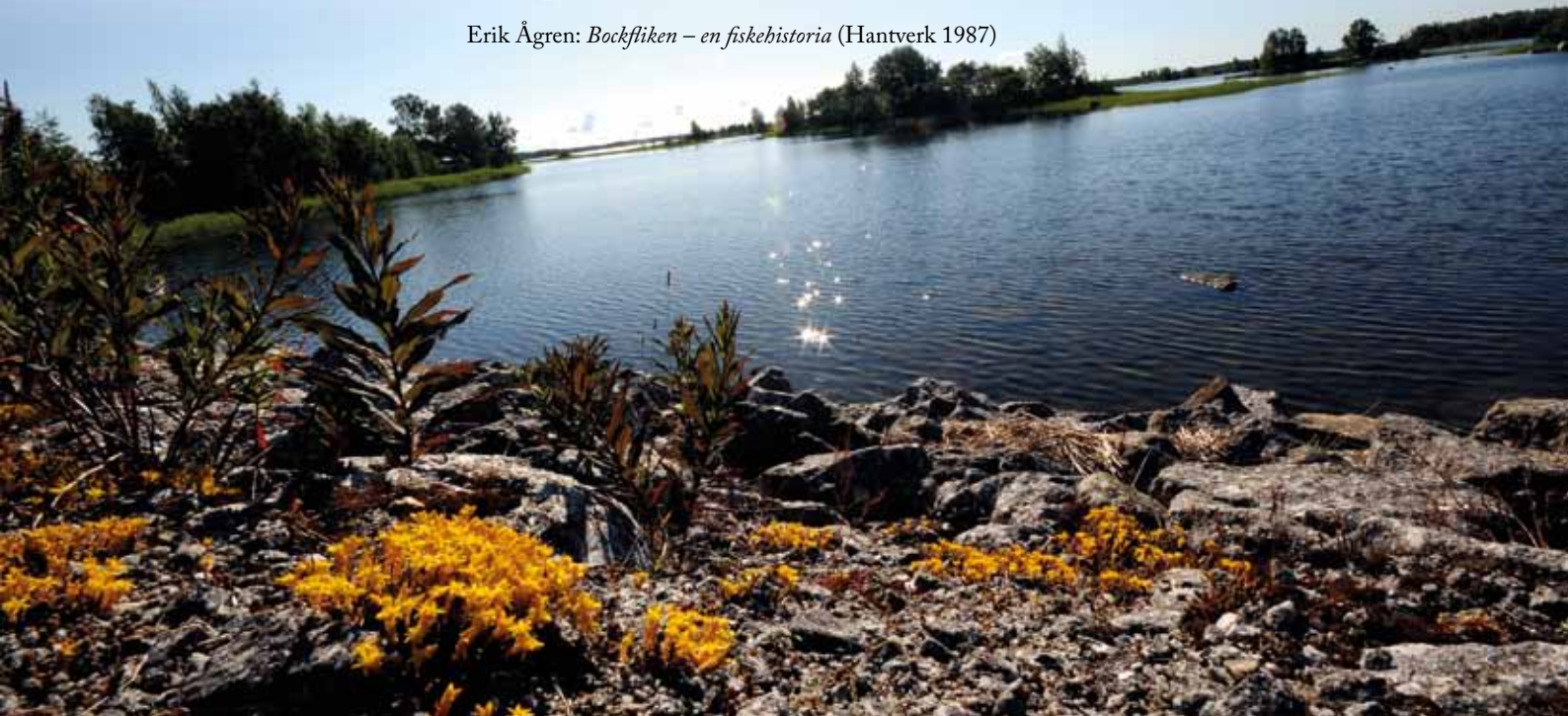
- Wikipedia: Erik Ågren (http://sv.wikipedia.org/wiki/Erik_Ågren), citerad 15.1.2015
- Boksampo (www.boksampo.fi/sv/kulsa/kauno%253Aperson_123176034719748#.VLei-HiusUdo), citerad 15.1.2015

*Solglittrande hav och blånande holmar och skär. I kölvattnet
efter vår båt rinner solen som guld. Högt uppe i det blå seglar
havstrutar och gråtrutar efter båten. De flyger i sin eviga
längtan efter mat, efter fisk och fiskrens.*

*Det är tidig morgon. Vi är på väg för att sätta ut en laxfälla.
Sjön är spegelblank. När vi åker över ett grund kan vi se
stenarna djupt där nere.*

*Vi skall långt ut idag, till Bomullsberget. Till grundet som
fått sitt namn av att en båt med bomullsbalar gick på grund
här. Längre ut fiskar vi inte. Utanför Bomullsberget är det
eviga havet.*

Erik Ågren: *Bockfiken – en fiskehistoria* (Hantverk 1987)

Gösta Ågren

Född: Lippjärv, Nykarleby 1936

Bor: Vasa

Gösta Ågren debuterade år 1955 med lyriksamlingen *Kraft och tanke*. Det egentliga diktargenombrottet kom dock först på 1970-talet. Trilogin *Jär* (1988), *Städren* (1990) och *Hid* (1992) är särskilt att notera – *Jär* belönades med Finlandiapriset. Priskommittén lyfte då fram Ågrens förmåga att föra in vardagen i dikten och skissa människor med bara några få ord.

Ågren har doktorerat med en avhandling om diktaren Dan Andersson. Han har arbetat bl.a. som fabriksarbetare, journalist, lärare och filmregissör.

Förutom Finlandiapriset har Ågren

tilldelats en rad andra högt ansedda litteraturpris, bl.a. Tollanderska priset (1986) och Pro Finlandia-medaljen (2006). Tre av hans diktsamlingar har varit nominerade till Nordiska Rådets litteraturpris.

Gösta Ågren har beskrivits som en existentiell diktare, som inte väjer för de svåraste frågorna såsom döden, våldet och meningen med livet. Han har senast varit aktuell med diktsamlingen *Central-sång* (2013).

Gösta Ågrens dikter har översatts till ett flertal språk.

Källor:

- Schildts & Söderströms (www.sets.fi/forfattare/gosta-agren/), citerad 15.1.2015
- Finlands svenska litteraturhistoria, del 2 s. 282–283 (Svenska litteratursällskapet i Finland, 2000)

Tranorna

*Tydligt ser vi endast det,
som stillnat, ett berg,
ett minne. Tranorna sjönk
genom vårdiset, väldiga
som symboler. Varje
höst försöker de unga
fåglarna flyga bort, också
från sina ständiga vingar,
men de gamla styr, under
bördan av moln och höst,
på nytt mot norr i en omväg,
som går genom södern. Endast
de höga ropen, som nästan inte
vidrör strupen, når fram
till något annat.*

Gösta Ågren: *Här i orkanens blinda öga*
(Söderströms 2006)

Robert Åsbacka

Född: Terjärv, Kronoby 1961 (uppvuxen i Nykarleby)

Bor: Eskilstuna, Sverige

Robert Åsbacka är en av Nordens främsta prosaister. Han debuterade år 1988 med en diktsamling – *Med tungorna hängande* – men fick sitt genombrott med romanen *Döbelns gränd* år 2000. Romangenren har han sedan varit trogen i många år.

Åsbackas senaste bok är en essäsamling, *Bara man håller på så blir det hyfsat bra till slut. En bok om kampsport och litteratur* (2013). I boken, som baserar sig på dagboksanteckningar, skriver författaren om en intensiv period av kampsportträ-

ning och om tävlingsgemenskapen inom kampsporten men också om sin egen väg från verkstadsgolvet till ett författarskap som hittills har resulterat i nio böcker.

Åsbacka har tilldelats flera litteraturpriser av bl.a. FST och Svenska litteratursällskapet. Han har också varit nominerad till Runebergspriset (2005, 2008), Finlandiapriset (2006) och Nordiska rådetts pris (2008). Romanen *Orgelbyggaren* (2008) har översatts till finska och tyska och satts upp som pjäs på Wasa Teater.

Källor:

- Schildts & Söderströms (www.sets.fi/forfattare/robert-asbacka-2/), citerad 15.1.2015
- Svenska Yle, Kultur och nöje: Robert Åsbacka om kampkonst och litteratur (<http://svenska.yle.fi/artikel/2013/09/17/robert-asbacka-om-kampkonst-och-litteratur>), citerad 15.1.2015

Det finns platser i Österbotten där träden står så tätt att under en solfri dag även den skogsvane kan börja tveka om riktningen. I det läget händer det lätt att man börjar gå med lite längre steg och att man hela tiden väntar sig få syn på de öppna fält man vet skall finnas där. Man glömmer åt vilket håll bäcken flyter och det man lärt om fåglarnas flykt och mossornas växt existerar inte längre. Stenarna blir aningen större än de tidigare varit och mot ens kropp slår grenarna på ett hotfullt sätt. Att man är iakttagen vet man men aldrig av vad. En stigning skulle då vara välkommen.

Robert Åsbacka: *Figurer* (Författarnas Andelslag 1989)

Catharina Östman

Född: Åbo 1961 (uppvuxen i Vasa)

Bor: Vasa

Catharina Östman skriver om längtan, rädsla och mod. Särskilt intresserad är hon av vår relation till oss själva och av möjligheterna att tydliggöra och fördjupa den relationen.

Östman debuterade år 1990 med diktsamlingen *Elegi*. Hittills har hon gett ut sju diktsamlingar, en samling berättelser, en roman och en tänkebok. Hon har arbetat med den finlandssvenska psalmboksrevisionen och också skrivit två psalmer i 1986 års psalmbok.

Östman är filosofie magister och har arbetat som lektor i svenska vid Vasa

högskola (sedermera universitet). Sedan många år tillbaka jobbar hon på frilansbasis med författarskapet som huvudsyssla. Vid sidan om det arbetar hon som handledare, språkgranskare och översättare. Hon har tidigare också varit kolumnist i Vasabladet.

Catharina Östman har tilldelats flera pris för sitt författarskap, bl.a. Arvid Mörne-priset år 1991 samt Svenska litteratursällskapets pris år 1997, 2003 och 2014. Senast har Östman varit aktuell med diktsamlingen *Tills våra ansikten klarnar* (2012).

Källa:

- Catharina Östmans hemsida (www.catharinaostman.com), citerad 10.12.2014

*och jag vaknar
med kroppen sjungande*

*(det klingar) som när isflak sakta lossnar
i april*

Catharina Östman: *Tills våra ansikten klarnar*
(Scriptum 2012)

Författarregister

Alander (Orre), Siw FÖ7:8
 Andtbacka, Ralf FÖ1:6; FÖ4:8
 Attianese, Ann-Helen FÖ1:8; FÖ7:10

Berg, Maria (se Pali-Maj)
 Berglund, Bernt FÖ2:6
 Bergman, Siv FÖ2:8; FÖ6:12
 Bergman, Torsten FÖ4:10
 Bertell, Ann-Luise FÖ1:10
 Björkholm, Edit FÖ2:10
 Björklund, Jenny FÖ5:10; FÖ7:12
 Björkman, Lolan FÖ2:12
 Björkskog, Doris FÖ3:8
 Blomqvist, Greta FÖ4:12; FÖ7:14
 Boij, Hans FÖ7:16
 Bondestam, Anna FÖ2:14
 Boucht, Christer FÖ3:10; FÖ4:14
 Brunell, Thomas FÖ4:16
 Byggmästar, Eva-Stina FÖ3:12; FÖ5:11; FÖ7:18
 Bäck, Håkan FÖ2:16
 Bäck, Tomas Mikael FÖ1:12; FÖ4:18
 Bäckman, Anna-Lisa FÖ6:14

Cronström, Runa FÖ5:16

Dahlgren, Alta FÖ2:18

Eklund, R.R. FÖ2:20
 Emtö, Solveig FÖ3:14
 Englund, Helge FÖ3:16; FÖ7:20
 Enqvist, Jens FÖ4:20

Fogde, Uno FÖ1:14
 Fors, Hans FÖ1:16; FÖ7:22
 Forsgård, Nils Erik FÖ7:24

Gleisner, Marita FÖ1:18
 Granholm, Olof FÖ2:22; FÖ6:16
 Granvik, Erik FÖ2:24; FÖ6:18
 Gripenberg, Catharina FÖ2:26; FÖ7:26

Hagman, Toivo FÖ2:28
 Hedman, Kaj FÖ1:20; FÖ7:28
 Hellsten, Bosse FÖ5:17
 Hemmer, Jarl FÖ1:22
 Herrgård, Elin FÖ2:30; FÖ7:30

Hoffman, Yvonne FÖ1:24; FÖ4:22; FÖ5:18
 Holma, Birgit FÖ4:24
 Huldén, Evert FÖ2:32; FÖ7:32
 Huldén, J.J. FÖ1:26; FÖ3:18; FÖ7:34
 Huldén, Lars FÖ1:30; FÖ3:24; FÖ6:20; FÖ7:36
 Högholm, Gunnel FÖ3:26
 Högnäs, Kurt FÖ1:32; FÖ4:26; FÖ6:30; FÖ7:38
 Högnäs, Tor FÖ3:28
 Högnäs-Sahlgren, Brita FÖ4:28

Jansson, Henrik FÖ3:30; FÖ6:32
 Järv, Harry FÖ5:2

Kackur, Stina FÖ4:30; FÖ7:40
 Kankkonen, Stig FÖ4:32
 Klinkmann, Sven-Erik FÖ1:34
 Korkea-aho, Kaj FÖ5:20
 Krokfors, Hjalmar FÖ2:34; FÖ7:42

Levlin, Kurt FÖ3:32
 Lindén, Gurli FÖ3:34
 Lund, Hjärdis FÖ4:34
 Lybeck, Mikael FÖ2:36
 Lång, Fredrik FÖ2:38; FÖ3:36
 Långbacka, Ralf FÖ4:36

Michelson, Roy FÖ1:36; FÖ4:38; FÖ6:34

Nielsen, Ulrika FÖ3:38
 von Numers, Gund FÖ3:40
 Nygren, A.J. FÖ2:40
 Nygren, Gun FÖ5:21
 Nylund, Anna FÖ3:42; FÖ6:36
 Nylund, Gunnar FÖ3:44
 Nynäs, Carina FÖ4:40
 Nystrand, Mathias FÖ1:38; FÖ5:24
 Nyström, Anni FÖ1:40; FÖ4:42
 Nyström, C. FÖ1:4; FÖ3:46; FÖ5:25; FÖ6:38

Orre, Siw (se Alander, Siw)

Pali-Maj (Berg, Maria) FÖ2:42

Rabb, Solveig FÖ1:42; FÖ6:48; FÖ7:44
 Rossi, Oscar FÖ3:48
 Rundt, Dennis FÖ3:50

Rundt, Joel FÖ6:8
 Runeberg, J.L. FÖ1:44
 Runeberg, Fredrika FÖ6:50
 Rönnback, Jörgen FÖ4:44; FÖ5:28
 Rönnholm, Bror FÖ4:46

Sahlström, Anna-Lisa FÖ1:46; FÖ4:48
 Sandström, Peter FÖ2:44; FÖ5:29; FÖ7:46
 Sjöstrand, Levi FÖ7:5
 Skog, Metha FÖ3:52; FÖ6:52
 Slotte, Alexander FÖ3:54; FÖ7:48
 Starck, Arlette FÖ2:46
 Stenwall-Albjerg, Åsa FÖ4:50
 Stockhammar, Hilma FÖ2:48
 Stormbom, Nils-Börje FÖ4:52
 Stürmer, Wava FÖ1:48; FÖ4:54; FÖ5:30; FÖ6:54
 Sund, Lars FÖ1:50; FÖ3:56; FÖ4:56; FÖ7:50
 Sundgren, Tatiana FÖ2:50
 Sundqvist, Christel FÖ5:32
 Södergran, Matilda FÖ2:52; FÖ5:33

Taivassalo, Hannele Mikaela FÖ3:58
 Tallmark, Alfred FÖ2:54
 Tegengren, Jacob FÖ1:52; FÖ7:52
 Teir, Philip FÖ5:41
 Topelius, Zacharias FÖ1:54
 Torfason, Katarina FÖ5:42

Wacklin, Sara FÖ3:60
 Wahlbeck, Jan-Christer FÖ4:58
 West, Curt FÖ4:60
 Wik, Inga-Britt FÖ2:56; FÖ6:56
 Wikman, Anita FÖ1:56; FÖ5:44; FÖ6:58; FÖ7:54
 Willner, Sven FÖ3:6
 von Wright, Heidi FÖ3:62

Ågren, Erik FÖ2:58; FÖ4:6; FÖ7:56
 Ågren, Gösta FÖ1:58; FÖ6:60; FÖ7:58
 Ågren, Leo FÖ4:62
 Åsbacka, Robert FÖ1:60; FÖ5:46; FÖ6:62; FÖ7:60

Österberg, Anna-Lisa FÖ2:60
 Östman, Catharina FÖ2:62; FÖ7:62

FÖRKLARING: FÖ1-7: Författarnas Österbotten, del 1-7 (2009-2015)
 Exempel: FÖ1:8 – Författarnas Österbotten del 1, s. 8

Författarnas Österbotten

Platser, miljöer och fenomen
ur den svenskösterbottniska litteraturen

Beställ fler exemplar eller komplettera Din serie!

Mejla info@kulturosterbotten.fi

Författarnas Österbotten

ISSN: 1798-0801

"Vid vattenvägens slut, där den innersta fjärdens vikända avsnördes till en liten och vindskyddad pada, slog de sig därför ned för gott. Här skulle de stanna i enlighet med sitt löfte och bygga och bo så länge de levde. Fiska och jaga, odla upp och göra ödemarksstället till en levande by med tiden."

Texten är av Larsmoförfattaren Levi Sjöstrand, ur romanen *Hård kust* (1965), som inleder del 7 i skriftserien Författarnas Österbotten. Sjöstrand låter oss ta del av en hel skapelseberättelse, en fantastisk historia om hur allting fick sin början.

Österbottens natur är temat för Författarnas Österbotten 7. Här kan Du läsa om skog och mark, djur och växter, hav och kust men också kulturlandskap, odling, landsbygdsnäringar – ja, i själva verket det mesta som finns och försiggår under den österbottniska himlen.

Följ med på ytterligare en spännande rundresa i den svensk-österbottniska skönlitteraturen!

KulturÖsterbotten

ger kulturen synlighet och möjlighet

www.kulturosterbotten.fi